

[Krag.]

saa vil jeg sige til den højtærede Minister, at saa naive var vi vel ikke, at vi tænkte os, at Forslag af den Art vilde komme til at gaa glat; de er jo ikke smedet i Regeringens Værksted, og det er jo det eneste Sted, hvor det radikale Venstre arbejder for Tiden. Det er muligt, vi har forudset, at disse Forslag vilde støde paa meget betydende Vanskeligheder, men paa den anden Side kan jeg forsikre de ærede Medlemmer om, at er det ikke muligt i Dag paa Grund af det Flertal, der nu sidder til Højbords, saa skal den Dag nok komme, da Muligheden er til Stede.... (*Indevrigsministeren [Dahlggaard]:* Hvornaar?).... derom kan de ærede Medlemmer af Flertalspartierne være overbevist, og naar der spørges hvornaar, skal jeg sige til den højtærede Minister, at den Dag indtræder des tidligere, jo stærkere og mere afgørende hans Modstand mod disse Forslags Gennemførelse er!

Fisker: Der er ikke under Forhandlingen fremsat Udtalelser, der giver mig Anledning til at lægge Beslag paa Tingets Tid i større Udstrækning, men jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til enkelte af det ærede Medlem Hr. Krag's Udtalelser.

Det var særlig Amtsskatterne, der beskæftigede det ærede Medlem, og han hævdede herunder, at de er mere end tredoblede fra før Krigen, at de havde naaet et Højdepunkt, som nødvendiggjorde en meget kraftig Nedsækering. Nu er Forholdet dette, at fra 1921—22, da vi havde Amtsskatterne paa Toppunktet med 47,6 Mill. Kr., til nu er faldet med over 50 pCt., og jeg vil gerne for at vise det ærede Medlem, at man i Amterne af al Evne bestræber sig for at føre dem ned paa det lavest mulige Niveau, oplyse, hvordan det ligger i det Amt, jeg tidligere har nævnt, i de Aar, der er gaaet, siden de var oppe paa Toppunktet.

I 1921—22 var Amtsskatterne i dette Amt 3,5 Mill. Kr., 1922—23 2,4, 1923—24 2,1, næste Aar 2,2, saa 2,5, saa 2,3, saa 2, i 1928—29 1,4, næste Aar 1,2 og nu 1,7 Mill. Kr. Det er en Linie, som viser, at der er foregaaet en overordentlig kraftig Nedsættelse af den Beskatning, som man nu paastaar i ganske særlig Grad kræver en effektiv Nedsækering.

Det ærede Medlem siger, at det voldte ham i sin Tid store Vanskeligheder at gennemføre Forslagene om Amtsskattelettelse; han havde store Genvordigheder med at samle det fornødne Flertal. Det er dog en Kendsgerning, at den Gang raadede de to Partier: Konservative og Venstre, i Fælles-

skab over Rigsdagens samlede Flertal og kunde gennemføre, hvad de kunde blive enige om. Nu siger det ærede Medlem, at han havde store Genvordigheder og mange Vanskeligheder at overvinde, at han intet Flertal raadede over, og derfor blev Sagen lagt til Side.

Det kan jo kun skyldes, at der enten ikke har været Enighed mellem de to Partier, eller at der indenfor det ærede Medlems eget Parti ikke har været Enighed om en Skattelettelse. Det vilde dog være interessant at faa at vide, hvad Grunden kan have været til, at de to Partier for faa Aar siden, da Amtsskatterne var højere, end de er nu, ikke vilde bruge den Magt, de havde.

Nu søger det ærede Medlem at vaske sine Hænder og siger, at det var ikke ham, der havde Skylden, han savnede den fornødne parlamentariske Evne dertil. Jeg spørger: Var det det andet Parti, som i Dag staar bag Forslaget, de Konservative, der ikke vilde være med, eller var det indenfor det ærede Medlems eget Parti, man skulde søge Modstanden mod Forslaget? Hvis det var indenfor det ærede Medlems eget Parti, antager jeg, det var, fordi man ikke den Gang havde foretaget en saa stor Svingning bort fra gamle Standpunkter, som man har i Dag, at der endnu var saa megen Forbindelse i Partiet med gamle Standpunkter, at man vægrede sig ved at gennemføre denne Skattenedsættelse. Det er maaske muligt senere i Løbet af Aftenen at faa dette nærmere oplyst.

Men i øvrigt sagde det ærede Medlem om disse Amtsskatter, at naar Amterne nu bruger § 50 med op imod Maksimumsbeløbet, altsaa $\frac{1}{3}$, er det et Bevis for Nødvendigheden af at gennemføre en Nedsækering af disse Skatter. Men det ærede Medlem ved jo dog, at man ikke bruger dette Maksimum. Det ærede Medlem ved, at for indeværende Skatteaar kunde der have været overvæltet paa Sognekommunerne 9,4 Mill. Kr., men man har i Stedet nøjedes med at tage 6,2 Mill. Kr. Det er ca. $\frac{2}{3}$ af Maksimum.

Hvad er nu Aarsagen til, at Amterne her stadig udviser megen Forsigtighed? Hvad er Grunden til, at 4 Amtsraad indtil Dato har vægret sig ved at bruge denne Skatteovervæltning? Antagelig, at Amtsraadenes Flertal, som saa godt som alle Vegne er det ærede Medlems politiske Meningsfæller, anser de faste Skatter for at være nok saa gode, som det ærede Medlem Hr. Krag anser dem for at være. De ved, hvad Følgen vilde blive af at flytte Skattebyrden fra Amterne over paa